

Комунальний дошкільний навчальний заклад комбінованого типу
«Ясла-садок №108 «Матрьошка» Маріупольської міської ради
Донецької області

**Книжка
цікавих завдань
за казками В.О.Сухомлинського**

«Прочитати»

«Поміркуйте»

«Вивчіть напам'ять»

«Дайте відповідь»

«Розфарбуємо»

«Намалюємо»

«Зробіть самі»

Петрик собака й кошенья.

Маленький хлопчик Петрик ішов стежкою в саду. Бачить біжить на зустріч чорний кудлатий собака. Петрик злякався, хотів тікати. Та раптом до його ніг притулилося маленьке кошенья. Воно втекло від собаки й просила Петрика: «Захисти мене, хлопчику, від цього страшного звіра».

Стоїть Петрик, дивиться на кошенья, а воно підняло голову на нього й жалібно нявчить. Петрикові стало соромно перед кошенья. Він узяв його на руки, розгнівався на собаку й пішов на зустріч. Собака зупинилася, злякано подивилася на Петрика і сховалася у кущах.

Проблемні запитання:

1. Як ти думаєш, чому собака злякалась Петрика?
2. А чи були в твоєму житті подібні випадки?
3. Як ти поведився перед небезпекою?

Ні старому, ні молодому не дасть приступитися додому.
(Собака).

Народна мудрість

Сміливого куля
боїться, Сміливого спис не
бере.

Один за одного триматися –
Нічого в життя не боятися.

Скоромовка

Петро посіяв просо,
Просо поспіло,
Пташки прилетіли,

Просо поїли.

Друзьки

Кіт з Рябком були друзями
Котик нишком у собаки
Брав щоразу м'ясо, сало.
А Рябко зітхав у тузі:
«Хай бере, на те ми друзі».
Діти, ви скажіть мені,
Кіт був друг Рябкові?
(П. Воронько)

Газетні повідомлення.

З газетних букв викласти слова *кіт*.
Собака, Петрик.

«Що переплутав художник?»

Щоб метелик не наколовся.

Дівчинка Зоя гуляла в саду. Вона підійшла до акації. На акації гострі-прегострі колючки.

Над акацією літає барвистий метелик.

- Ой, як йому не страшно літати. Налетить на колючку – що тоді буде?

Підійшла Зоя до акації. Зламала одну колючку, другу, третю.

Мама побачила й питає:

- Що ти робиш, Зою? Навіщо колючки зламаєш?

- Щоб метелик не наколовся, - відповіла Зоя.

Народна мудрість.

Світ не без добрих людей.

Метелик.

Я біжу, біжу, по гаю,
Я метелика впіймаю,
А метелик не схотів,
Геть від мене полетів.
Полетів він на лужок,
Заховався між квіток.
Я іду, іду, іду,
Метелика не знайду.
(Н.Забіла)

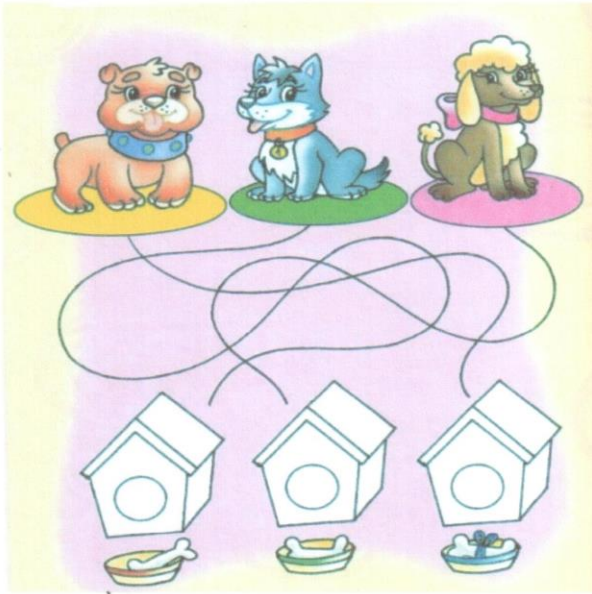

На капусті я вродився,
І капустою живився.
На капусті я умер,
Та і знов ожив тепер.
Тільки вже не той я став,
Що в капусті плазував,
Не плазую, а літаю,
Бо прегарні крильця маю.
(Метелик)

Що літає дуже гарно,
Робить діло всім погане?
Як раніше нас устане,
То в садку чогось не стане.
(Метелик)

Лабіринт «Хто де живе?»

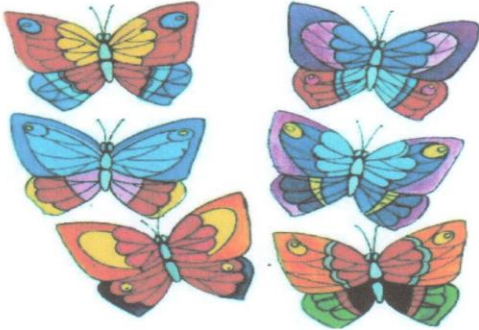

«Знайди дитинчатам маму»

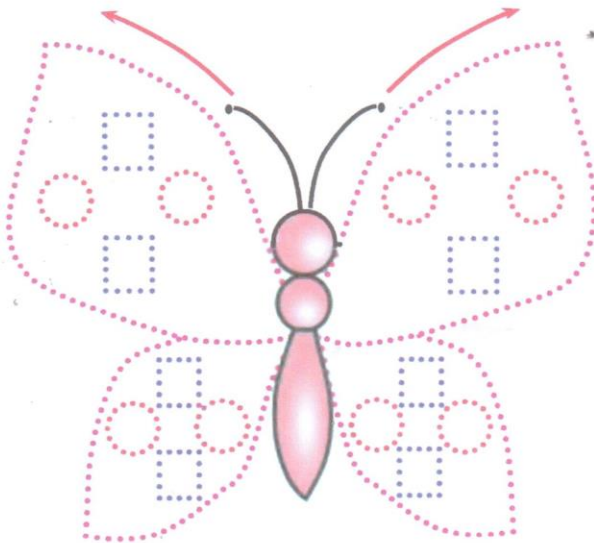
«Знайди двох однакових метеликів»

«Знайди відмінності»

«Розфарбуй метелика»

Як котів стало соромно.

Вийшов кіт на поріг. Мружиться від яркого сонечка. Аж чує горобці зацвірінькали. Принишк, насторожився. Тихенько пробирається до тину. А там горобці сидять. Підкрався до самого тину, та як плигне. Хотів горобця схопити. А горобчик – пурх та й утік. Кіт перелетів через тин та в калюжу. Вискочив мокрий, брудний. Чепапає додому. Соромно йому.

А горобці позліталися з усього подвір'я над невдахою шугують та цвірінчать. Сміються над котом.

Народна мудрість

Не копай другому яму, бо й сам упадеш.

Летів горобець.

(гімнастика для вашого язичка)

Летів горобець
Через безверхий хлівець
Ніс четверик гороху
Без червотуку,
Без червоточини.

Киця-мура.

- Киця-мура
Де ти була?
- У бабусі!
- Що робила?
- Миски мила:
Дві помила, дві побила,
Баба голову набила.

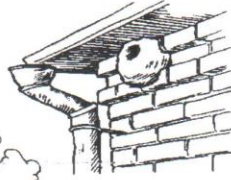
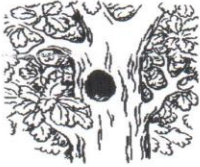

Маленький хлопчик,
У сірій свитинці –
По дворах стрибає,
Крихти збирає.
(Горобець).

Ліг вусатий,
А встав горбатий.
(Кіт)

«Знайди гніздо кожній пташці».
Доведи, чому твоя відповідь правильна.

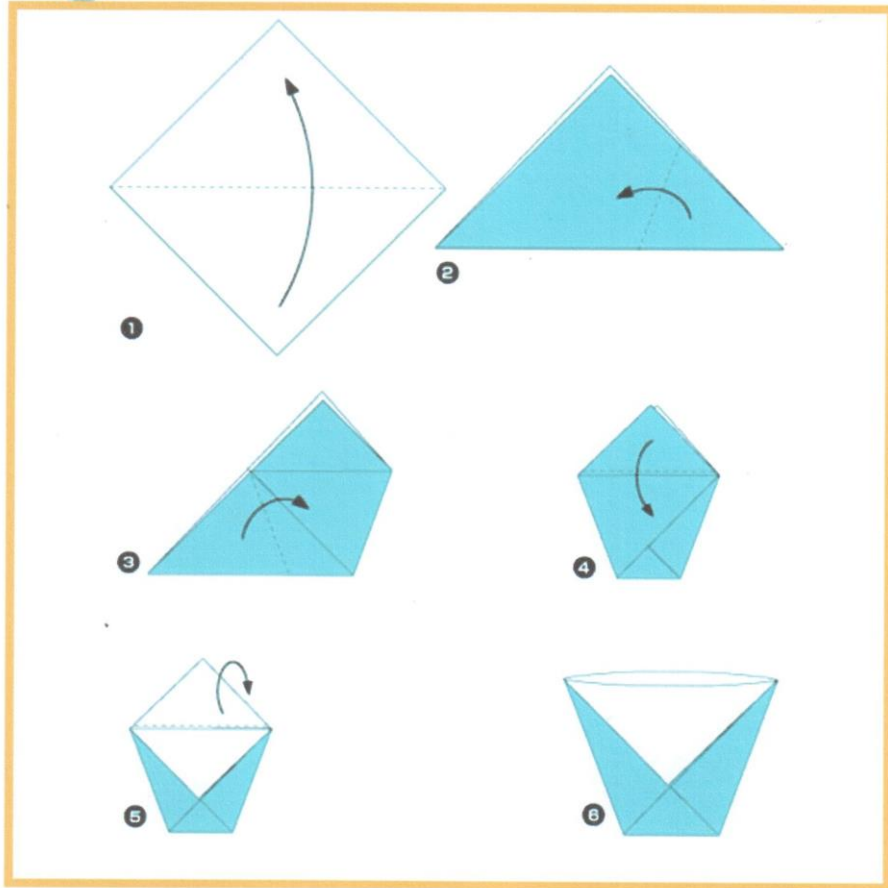

«Домалюй пташку»

Стаканчик молока для Мурки.

Зрубали вербу.

Над ставом росли верби. Усе було, дивляться у воду. Тихого ранку їхне листячко ні ворухнеться, ні зашепотить. А коли на гілку сідала пташка, воно тремтіло. Вербі дивувалася, хто ж це прилетів?

Одного разу прийшов до ставка чоловік із сокирою. Підступив до однієї верби, замахнувся, рубанув. Полетіли тріски. Здригнулася верба, застогнала. А листочки тривожно питають один одного: що це він робить?

Упала верба. Занімів ставок, мовчить очерет, закричала тужливо пташка. Сіра хмарина заступила сонце і стало похмуро. Лежить зрубана верба. А листочки перешіптуються та вербу питають.

Біля яру, біля стежки
Одягла верба сережки.
Головою похитала

І тихесенько спитала.
- Де ота, біленька хатка,
Де гарнесенькі, дівчатка?
Хай би вибігли до стежки,
Подарую їм сережки.

Чистомовка

Ба-ба-ба – росте верба,
Бі-бі-бі – я на вербі,
Бо-бо-бо – шуми вербо.
Бу-бу-бу – пну вербу,

Народна мудрість.

Гнучка – як верба.
Дівка, як верба – де не посади, там і
приживається.
Де вербиця – там чиста водиця.

Голову над річкою схилила,
Шовкову вроду намочила.
(Верба)

«Знайди пару».

«Яким листочком завершити ряд?»

Бабусин борщ.

У бабусі дві внучки у великому місті – Ніна й Тіна. На літні канікули вони приїхали в гості до бабусі.

Радіє бабуся внучкам – першокласниці Ніні й шестикласниці Тіні. Пригощає їх черешнями, свіжим медом і варениками. Та дівчаткам найбільше хочеться борщу: мама розповідала їм, що бабуся варить дуже смачний борщ.

Зварила бабуся борщ – із свіжими помідорами, з капустою, з сметаною. Але була одна біда. Забувати стала бабуся, що вона зробила. Поки варила борщ - двічі посолила.

Поставила на стіл дві миски борщу, запрошує внучок до страви, й говорить.

- А чи солила – й не пам'ятаю ... стара стала ... ось сіль у сільниці - солить за смаком.

З'їли дівчатка по ложці борщу, ой який же солоний. Подивились одна одній в очі, усміхнулися непомітно.

Ложка за ложкою – з'їли по мисці та й ще трішки попросили. Їдять та дякують бабусі.

Бабуся радіє.

- А чи солила я борщ? – запитала бабуся.

- Ми й не помітили,- сказала Ніна.

- Такий смачний, що про сіль і не подумала.

- Значить, солила, - зітхнула з полегшенням бабуся.

- А завтра солить ви: боюся, що забуду посолити.

- Добре, бабуся. Солити будемо ми.

Проблемні запитання.

1. Що означає вислів «бути тактовним»?

2. Як би ти оцінив таку ситуацію: дівчинка їхала з гірки на лижах і впала. Усе це побачив хлопчик і став весело сміятися. Як ти вважаєш, чи правильно він повівся?

Бабуся.

Зранку і до ночі

Трудиться бабуся,

В неї я охоче

Працювати вчуся.

Я бабуся прошу:

Хоч на півгодини

Хай моя хороша

Ляже, відпочине ...

(В. Градська)

Народна мудрість.

Е-е, е-е – люта,

Е-е, е-е – люта.

Сидить баба надута.

Приїхали татари,

Взяли бабу на сани.

Дали їй батіжок:

- Цоганяй на торжок,

Купи внучці пиріжок.

Червоні чоботи, у землі закопані.

(Буряк)

Латка на латці, посередині гризь

(Капуста)

Стоїть палка у коморі,

А коса її на дворі.

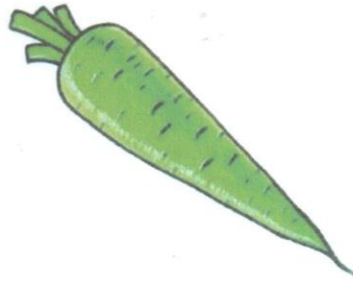
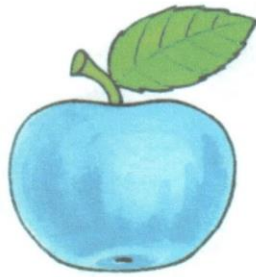
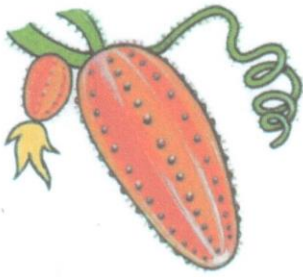
(Морква)

Під землею птиця кубло звила і яєць нанесла.

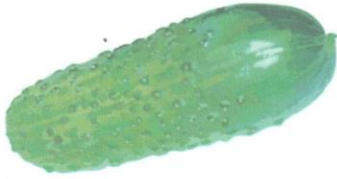
(Картопля)

«Що переплутав художник?»

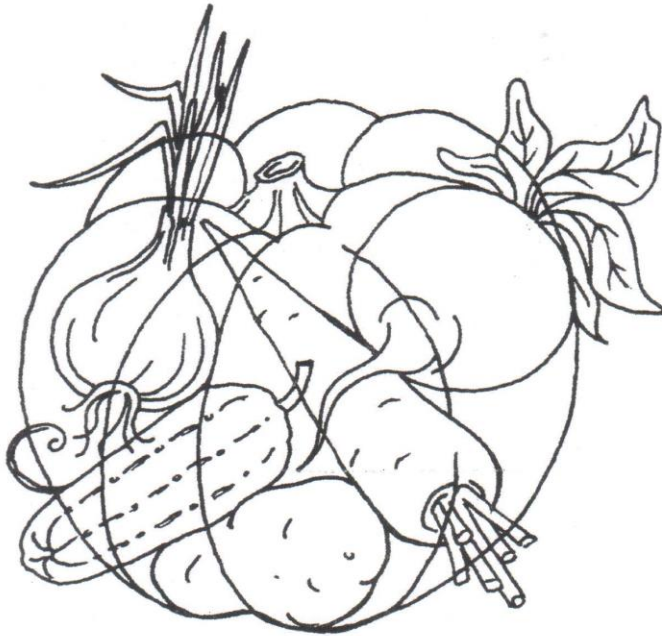

«Що зайве?»

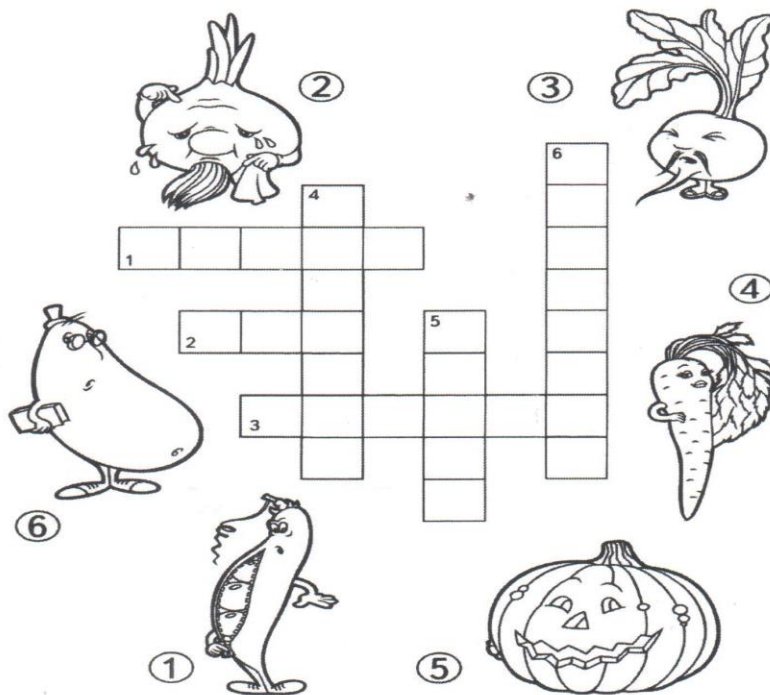

«Назви, що заховано?»

«Розв'яжи кросворд»

Сонце і Сонечко.

Восени заховалось Сонечко під корою дерева. Спить собі комашка, ні страшні їй ні морози люті, ні вітри студені. Спить Сонечко, і сниться йому теплий сонячний день, легенька хмарка на блакитному небі, яскрава веселка.

Серед зими трапилась сонячна днина. Тихо в лісі, вітру немає. Нагріло Сонце міцну кору. Жарко стало Сонечкові. Прокинулась комашка, солодко позіхнула, визирнула з-під кори. Хотіло воно було розправити крильця й полетіти, та Сонце застерегло:

- Не вилазь, Сонечку! Сховайся у свою теплу постіль рано тобі ще літати – загинеш. Мої промені теплі, та мороз підступний – уб'є тебе. Ще будуть і завірюхи, й вітри холодні, й морози тріскучі.

Сонечко послухалось доброго слова. Подихало свіжим повітрям і залізло знову у свою теплу постіль.

Здрастуй, сонечко!

Я всміхнулось сонечку:

- Здрастуй, золоте! –

Всміхаюсь квітонеці –

Хай вона цвіте!

Я всміхаюсь дощику

- Лийся, мов з відра! –

Друзям усміхаюся –

Зичу їм добра!

(*М.Познанська*)

Закличка

Вийди, вийди, сонечко,

На дідове полечко.

На бабине зіллячко,

На наше подвір'ячко.

Народна мудрість.

Поспішиш - людей насмішиш.

Сім раз одмір – один раз одріж.

Голуба хустина,

Жовтий клубок.

По хустині качається,

Нам усміхається.

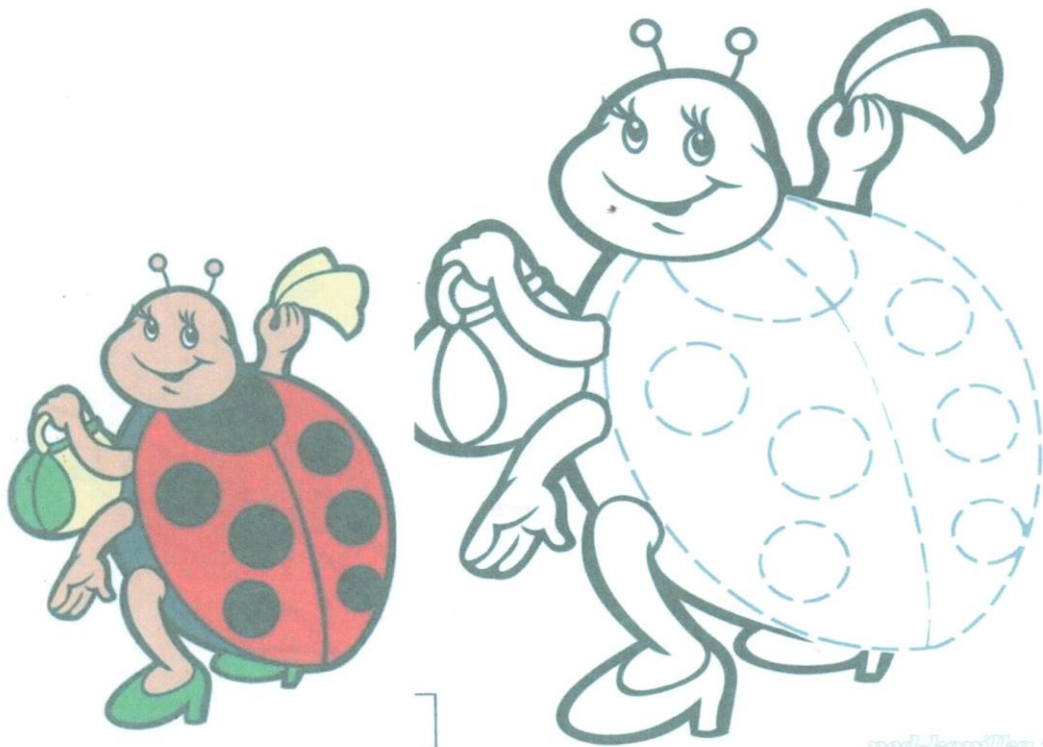
(*Сонечко*)

«Знайди пару»

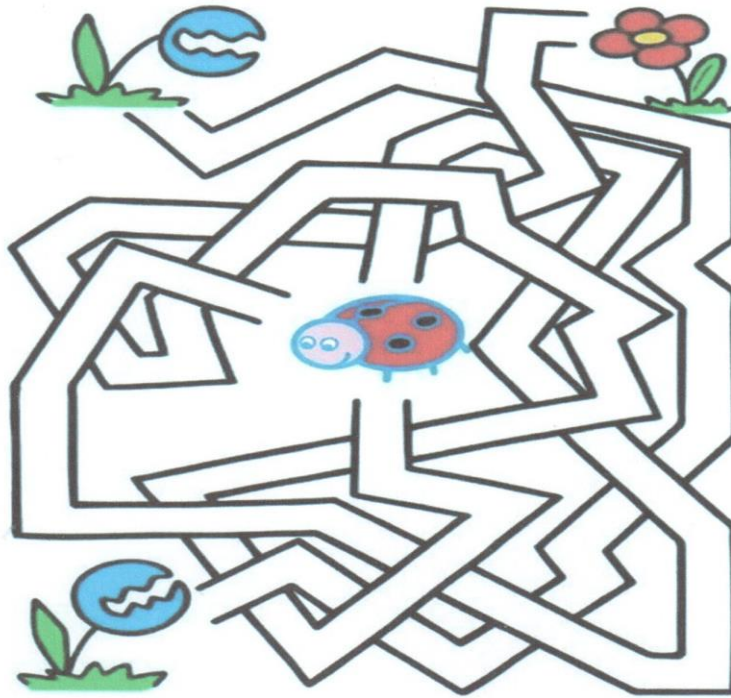

«Розмалюй сонечко»

Лабіринт «Проведи сонечко до квітки»

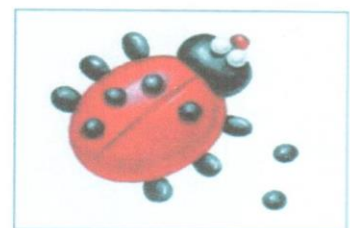
Зроби сонечко сам

катаем
большой шар
и сплющиваем
в «пряник»

прикрепляем 6
ножек и голову
с глазками

оформляем
божью
коровку
чёрными
пятнышками

Дивний мисливець

Живе у нашому селі дід Микола. Усі кажуть: дід мисливець. Як тільки починається полювання на зайців чи на качок, дід щодня йде з рушницею до лісу. Виходить з дому рано-вранці, а повертається ввечері.

Але що за дивний мисливець? Ніколи не несе додому ні зайця, ні качки. Приходить з порожньою торбою.

Одного разу приніс дід Микола маленьке зайченя. Знайшов під кущем. У зайченяти була зламана ніжка. Дід приклав до ніжки дві гілочки і забинтував її. За тиждень ніжка зрослась, і дід відніс зайченя в поле.

Чого ж це, дід Микола, такий мисливець?

Пішли одного разу слідом за дідом, захотілося подивитися, як же він полює. Бачать, поклав дід рушницю, а сам ходить лісом та й розкладає під кущами сіно зайцям.

Зрозуміли тоді, чому дід Микола дивний мисливець.

Народна мудрість.

Хто іншим добро бажає,
Той собі має.

Поміч у свій час – як дощ у засуху.

Мій дідусь.

Мій дідусь старенький,
ЯК голуб сивенький,
По садку ходить
І мене малого
Онученька свого,
За рученьку водить.
(М. Підгірянка)

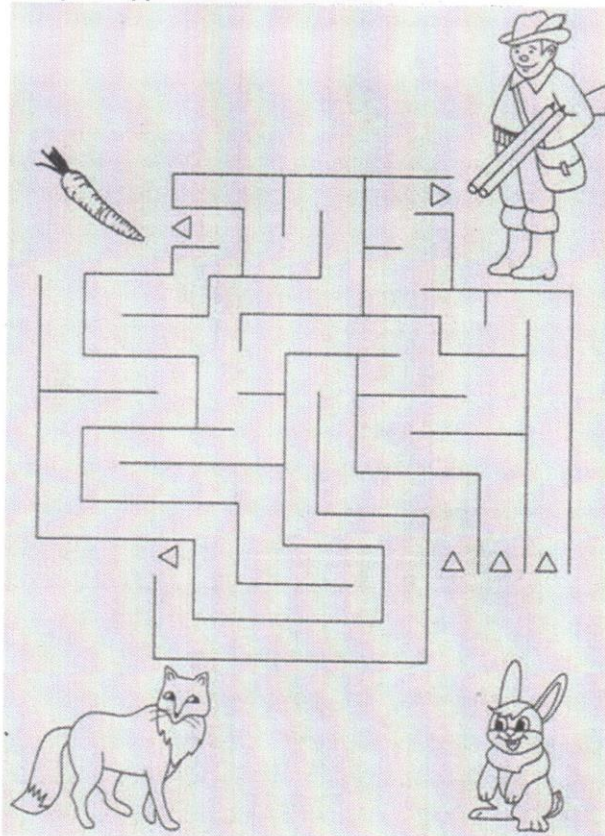

Зайчику, Зайчику.

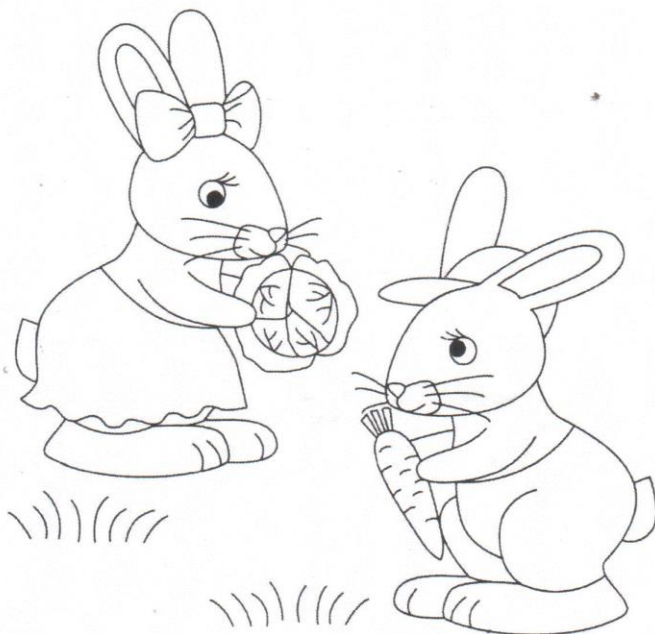
- Зайчику, Зайчику,
Де ти був?
- У млині, у млині.
- Що там чував?
- Там були кравчики,
Перебили пальчики,
Ледве я втік.
Через бабин тік,
Та через колоду,
Хвостиком у воду – шубисть!

Лабіринт «Допоможи зайчикові»

«Знайди відмінності»

«Порахуй зайчиків»

Як здивувався Мурко.

Був собі у бабусі старий-пристарий кіт Мурко. Лежить Мурко проти сонця, гріється. Заплющив очі, спить, поклав голову на лапки. Тільки хвостиком махає, мух відганяє. На подвір'ї ходило курча. Воно відбилося від квочки й жалібно пищало.

Побачивши kota, замовкло. Підійшло тихенько до нього, притулилося й очі закрило. Тепло йому біля котового колушка.

Мурко відчув, що до нього хтось притулився. Розплющив очі – курча і здивувався: та й сміливе ж яке!

Дивиться Мурко на курча, дивується й не знає, що йому робити. Чи налякати курча, щоб утекло, чи хай собі гріється?

Курчата.

А курчата наші всі
Ходять босі по росі.
Я гадав – нечемні діти,
Можуть ніжки застудити –
І прибіг сказати бабці,
Щоб купила курям капці.
(С.Теньюк)

Мурлико

(скоромовка)

Мурлико муркоче - морозива хоче,
Мурлико руденький,
Замерзнеш дуренький.

Лічилка.

Вийшла курочка гуляти,
Стала діток рахувати.
Один-два-три – вийди – ти.

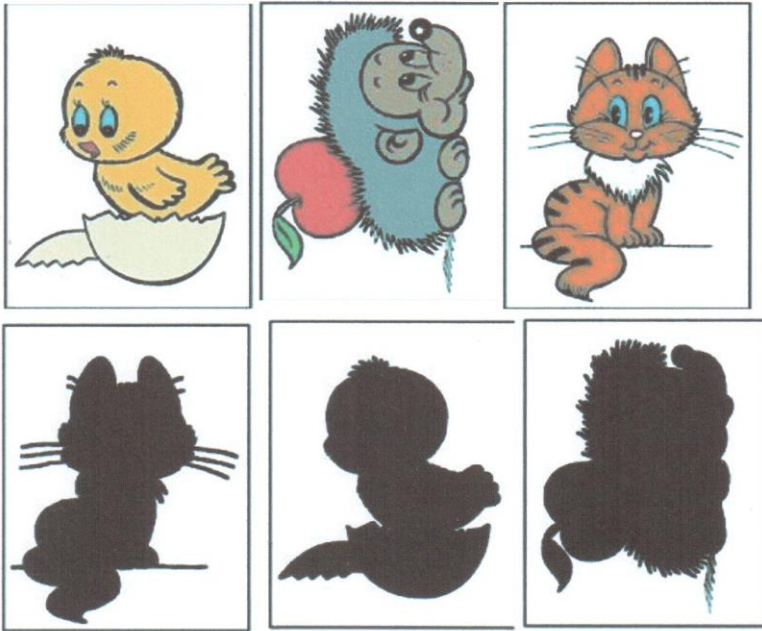
Народна мудрість.

Один за всіх і всі за одного.

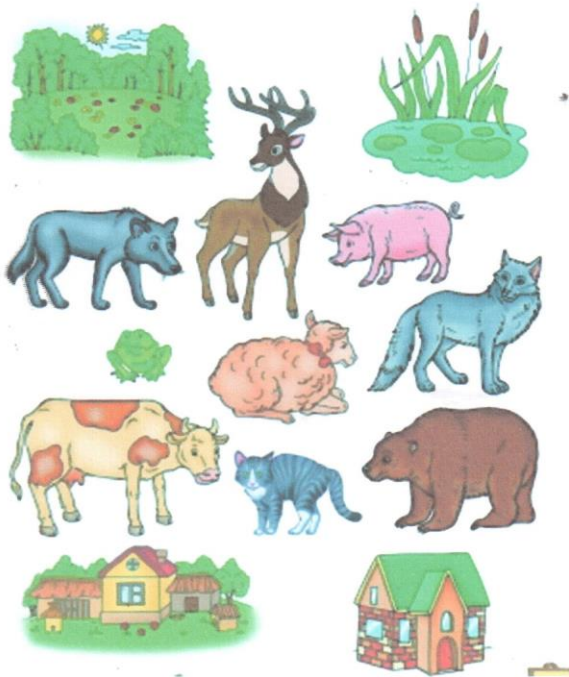
Попищали, попищали,
Дружно просо подзьобали –
І до матері стрибочком
Жовті збіглися клубочки.
Заховались під крило,
Наче їх і не було,
Треба загадку кінчати,
Ці клубочки – то ... *курчата*

«Чиї це тіні?»

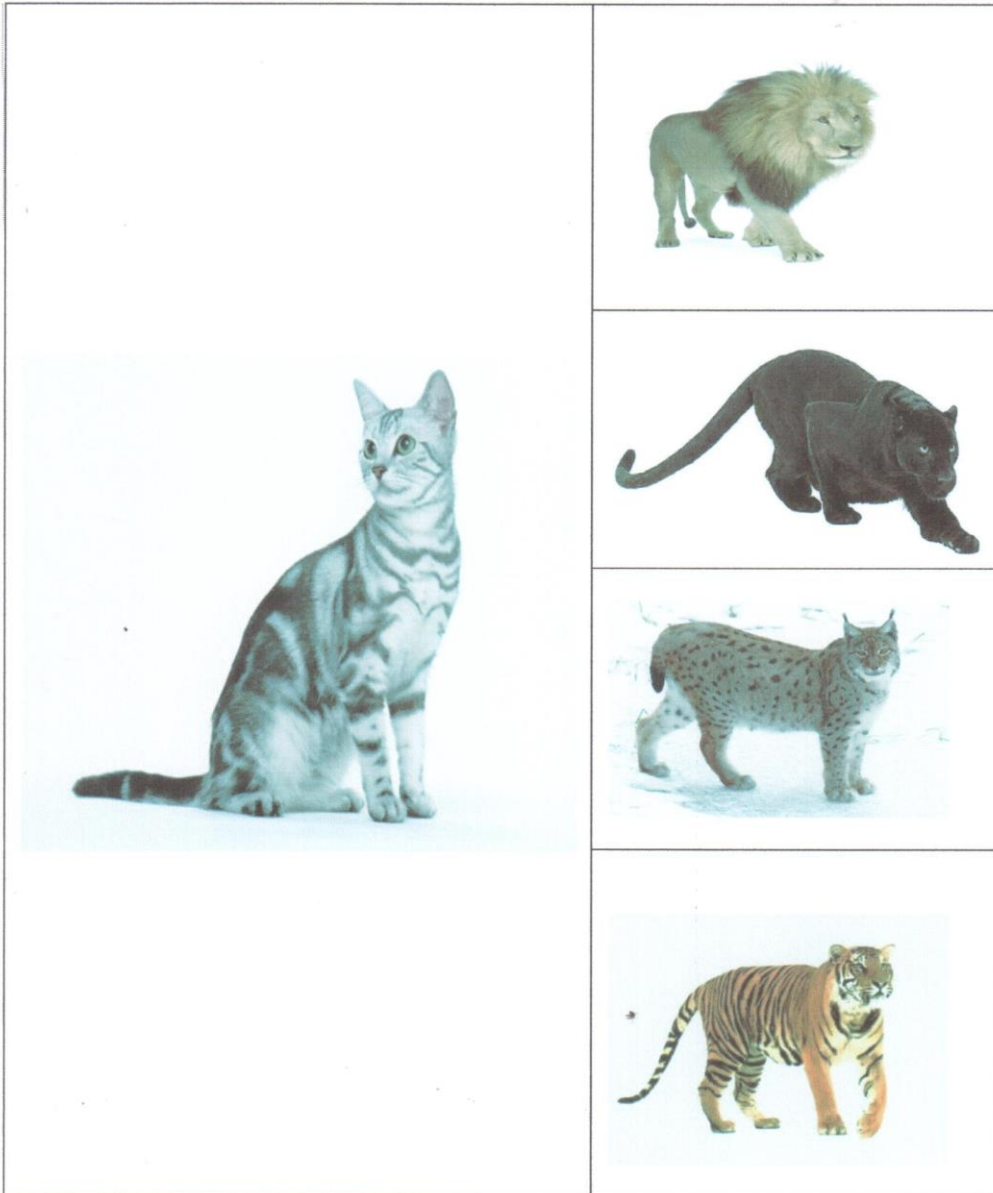

«Хто де живе?»

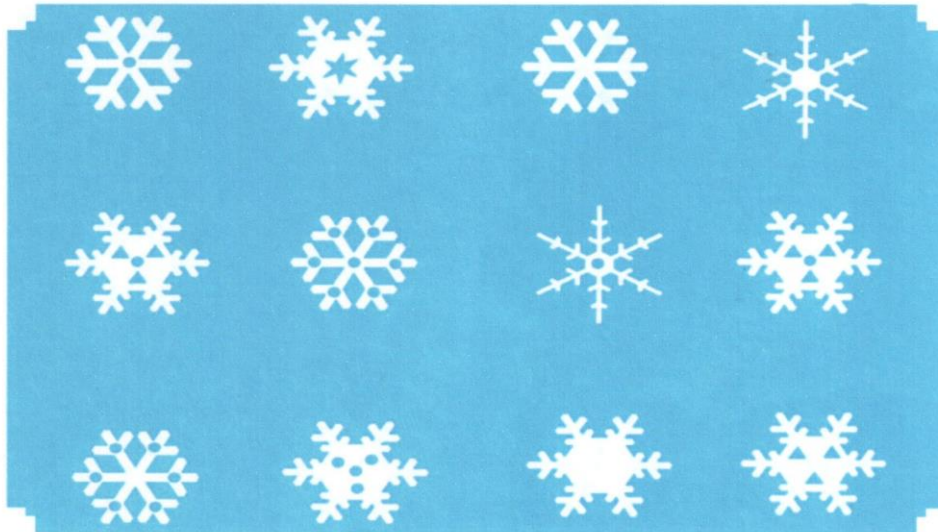

Як зветься тварини зображені справа?
Де вони живуть?
Чи знаєш ти, що всі вони рідня Мурчика?

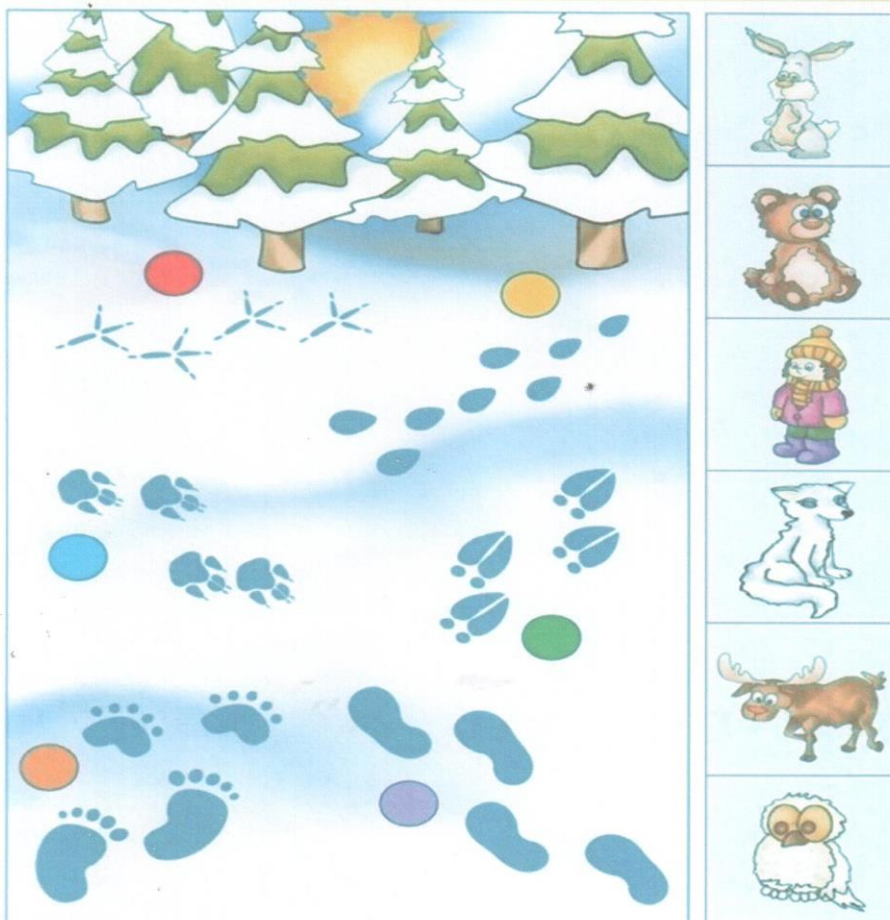

«Знайди дві однакові сніжинки»

«Хто залишив сліди на снігу?»

Зайчик і Місяць.

Холодно взимку зайчикові. Вибіг він на узлісся, а вже ніч настала. Мороз тріщить, сніг проти Місяця блищить, холодний вітер з яру повіває.

Сів Зайчик під кущем, протяг лапки до Місяця, просить:

- Місяцю. Любий, погрій мене своїми промінчиками, бо довго ще сонечко чекати.

Шкода стала Місяцеві Зайчика, він і говорить:

- Іди полем, полем я тобі дорогу освітлю, прямуй до великого стогу сіна.

Попрямував Зайчик до стогу сіна, зарився в стіг, виглядає, усміхається до Місяця.

- Спасибі, любий Місяцю, тепер твої промені теплі-теплі.

Запитання до твору.

1. Коли Зайчикові холодно?
2. Куди вибіг Зайчик?
3. Як було на узліссі?
4. Що зробив Зайчик?
5. Що Зайчик попросив у Місяця?
6. Що порадив Місяць?
7. Що зробив Зайчик?
8. Як Зайчик подякував Місяцю?
9. Яким став Місяць для Зайчика?